

ГУЗЬ Петро Іванович (07. 10. 1898, с. Лютенька, нині Гадяч. р-ну Полтав. обл. — 02. 05. 1959, там само) — кобзар. У віці 3-х р. втратив зір. Грі на кобзі навч. у [М. Кравченка](#) (1910–12). Мандрував по Київщині,

Харківщині, Полтавщині, на Кубані. Під час визв. змагань 1918–21 брав участь в антибільшов. повстанні під керівництвом місц. лютен. отамана Л. Хрестового, про якого створив і виконував думу. 1939–41 — арт. Етногр. ансамблю кобзарів та лірників при Київ. філармонії. Грав на старосвіт. бандурі. У репертуарі — думи («Втеча трьох братів з міста Азова», «Про трьох братів самарських», «Про Олексія Поповича», «Бідна вдова і три сини»), істор. та жартівл. пісні, танц. награви, більшість з яких зберігається у фондах ІМФЕ НАНУ. Г. — автор пісень та дум, у яких критикував сталін. діяльність, голодомор, згодом його твори мали офіційоз. характер. Йому належать: «Приказ про дев'ятьох ледачих», «Багач бідного купив, по потилиці лупив», «Пісні про незаможника, куркуля та попа» та ін.

Рекомендована література

1. Кирдан Б., Омельченко А. Народні співці-музиканти на Україні. К., 1960;
2. Омельченко А. Ф. Кобзар Петро Гузь // НТЕ. 1982. № 5.

[В. Г. Дутчак](#)

Бібліографічний опис:

Гузь Петро Іванович / В. Г. Дутчак // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-24539>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).